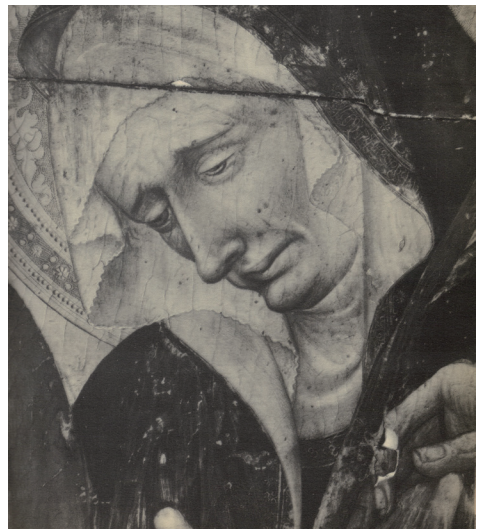

Les campanyes fotogràfiques de **Josep Gudiol** al capdavant de **l'Institut Amatller d'Art Hispànic** (1941-1960)

Una dècada abans de la fundació de l'Institut Amatller d'Art Hispànic i després d'entrar en contacte i col·laborar amb l'Arxiu Mas, Josep Gudiol va tirar endavant una empresa de venda de còpies fotogràfiques d'art seguint el model del propi Arxiu Mas. L'empresa familiar, denominada Arxiu d'Arqueologia Catalana (A.D.A.C.), va mantenir la seva activitat al llarg de 10 anys, abans i durant la Guerra Civil, i li va servir a Gudiol, entre moltes altres coses, per afinar la seva concepció de la fotografia d'art.

Detall d'un retaule dedicat a Sant Pere, procedent de Vinaixa. Museu de Tarragona. Josep Gudiol Ricart. Imatge continguda a *La pintura gòtica a Catalunya*. Barcelona: A.D.A.C., 1938, fig. LV. Ramon de Mur.

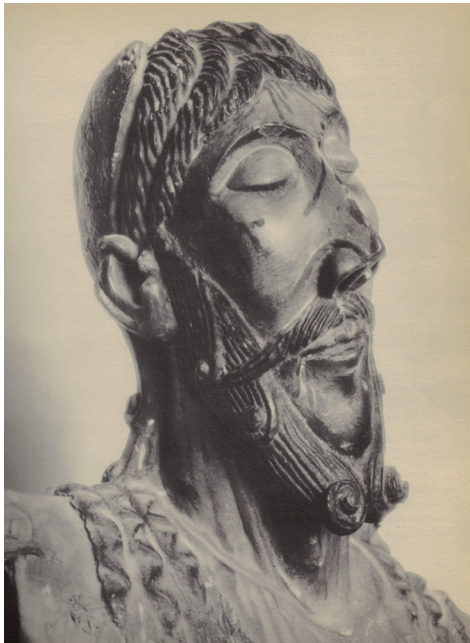
Detall d'una pintura de Lluís Borrassà (1410). Museu de Manresa. Josep Gudiol. Imatge continguda a *Le sauvetage du patrimoine historique et artistique de la Catalogne*. [?]:Comissariat de Propaganda de la Generalitat de Catalunya, 1937.

Malgrat que als anys 30 del segle xx el model de venda de còpies fotogràfiques de peces artístiques ja estava plenament inventat i en funcionament, les capacitats personals de Gudiol, la seva major formació artística i una gran habilitat a l'hora de generar i mantenir una xarxa de contactes internacional, li va permetre anar molt més enllà del que havia pogut fer Adolf Mas.

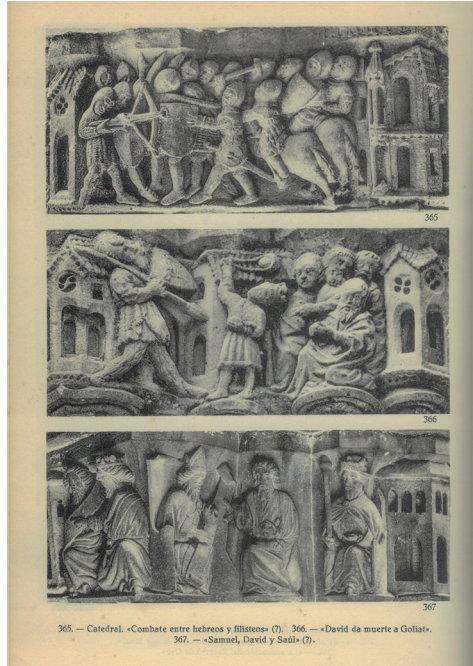

Retrat d'un jove Josep Gudiol Ricart. Institut Amatller d'Art Hispànic (im. 03986018).

Va ser amb la mobilització de tots aquests recursos que va ser capaç de crear un producte fotogràfic més interessant i molt més adequat a les necessitats dels investigadors del món de l'art del moment, fet que va fer possible que l'A.D.A.C. entrés en competència directa amb l'Arxiu Mas; una competència que finalitza l'any 1941 amb la fun-

Cap en fusta policromada de Mig Aran (segle XII). Museu de Lleida. Imatge continguda a *Le sauvetage du patrimoine historique et artistique de la Catalogne*. [?]: Comissariat de Propaganda de la Generalitat de Catalunya, 1937

J. Ainaud, J. Gudiol i F.P. Verrié. *Catálogo monumental de España. La Ciudad de Barcelona*. Madrid: Consejo Superior de Investigaciones Científicas. Instituto Diego Velázquez. Vol. II (láminas), núm. 365 – 366 – 367.

dació de l'Institut Amatller d'Art Hispànic i amb la fusió dels dos fons fotogràfics: l'Arxiu Mas i l'Arxiu d'Arqueologia Catalana.

A partir d'aquest moment, però, i malgrat que es pot parlar d'un sol fons fotogràfic, es continua desenvolupant una certa evolució i renovació de criteris dins del propi Institut Amatller a partir de la repetició d'algunes campanyes realitzades anteriorment per Adolf i Pelai Mas, on s'apliquen els nous criteris fotogràfics establerts per Josep Gudiol.

Col·labora: **SANTLLUC**

Las campañas fotográficas de **Josep Gudiol** al frente del **Institut Amatller d'Art Hispànic** (1941-1960)

Una década antes de la fundación del Institut Amatller d'Art Hispànic y después de entrar en contacto y colaborar con el Arxiu Mas, Josep Gudiol, crea una empresa de venta de copias fotográficas de arte siguiendo el modelo del propio Arxiu Mas. La empresa familiar, denominada Arxiu d'Arqueologia Catalana (A.D.A.C.), mantuvo su actividad a lo largo de 10 años, antes y durante la Guerra Civil, y le sirvió a Gudiol, entre otras muchas cosas, para afinar su concepción de la fotografía de arte.

Detalle de un retablo dedicado a San Pedro, procedente de Vinaixa. Museo de Tarragona. Josep Gudiol Ricart. Imagen contenida en *La pintura gòtica a Catalunya*. Barcelona: A.D.A.C., 1938, fig. LV. Ramon de Mur.

Detalle de una pintura de Lluís Borrassà (1410). Museo de Manresa. Josep Gudiol. Imagen contenida en *Le sauvetage du patrimoine historique et artistique de la Catalogne*. [?]: Comissariat de Propaganda de la Generalitat de Catalunya, 1937.

Aunque el modelo de venta de copias fotográficas de piezas artísticas ya estaba plenamente inventado y en funcionamiento en los años 30 del siglo xx, las capacidades personales de Gudiol, su mayor formación artística y una gran habilidad para generar y mantener una red de contactos internacional, le permitió ir mucho más allá de lo que había podido hacer Adolf Mas.

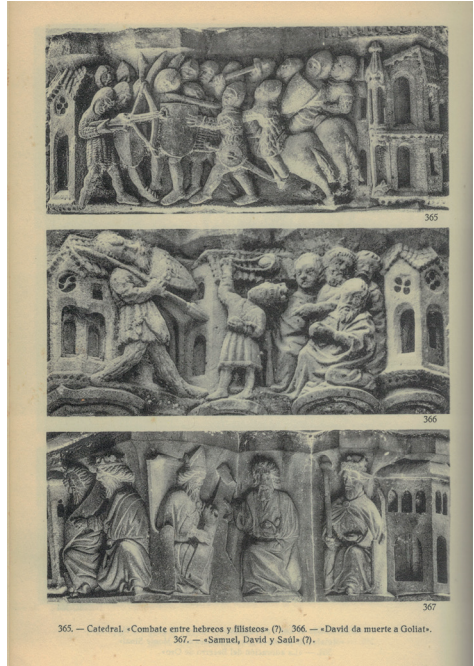

Retrato de un joven Josep Gudiol Ricart. Institut Amatller d'Art Hispànic (im. 03986018).

Movilizando todos estos recursos fue capaz de crear un producto fotográfico más interesante y mucho más adecuado a las necesidades de los investigadores de arte del momento, lo que hizo posible que el A.D.A.C. entrara en competencia directa con el Arxiu Mas; una competencia que finaliza en 1941 con la fundación del Institut Amat-

Cabeza en madera policromada de Mig Aran (siglo XII). Museo de Lleida. Imagen contenida en *Le sauvetage du patrimoine historique et artistique de la Catalogne*. [?]: Comissariat de Propaganda de la Generalitat de Catalunya, 1937.

J. Ainaud, J. Gudiol y F.P. Verrié. *Catálogo monumental de España. La Ciudad de Barcelona*. Madrid: Consejo Superior de Investigaciones Científicas. Instituto Diego Velázquez. Vol. II (láminas), núm. 365 – 366 – 367.

ller d'Art Hispànic con la fusión de los dos fondos fotográficos: el Arxiu Mas y el Arxiu d'Arqueologia Catalana.

No obstante, a partir de este momento, y a pesar de ser fondos comunes, se continua desarrollando una cierta evolución y renovación de criterios dentro del propio Institut Amatller mediante la repetición de algunas campañas realizadas anteriormente per Adolf y Pelai Mas, donde se aplican los nuevos criterios fotográficos establecidos por Josep Gudiol.

Colabora: **SANTLLUC**